

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/25/2018
Identifikačné číslo spisu: 4016201076
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4016201076.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu: Oto Balogh BALMIX, Strekov 373, Strekov, IČO: 32 794 606, právne zastúpený zástupcom: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., Podzámska 32, Nové Zámky, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. 104431435/2016 zo dňa 08.12.2016 a o kasačnej sťažnosti sťažovateľa (pôvodný žalobca) proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/284/2016-100 zo dňa 13. decembra 2017 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/284/2016-100 zo dňa 13. decembra 2017 **z a m i e t a**.
Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e :

I. Konanie pred správny súdom

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len krajský súd alebo správny súd) zamietol podľa § 190 SSP žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 104431435/2016 zo dňa 08.12.2016, ktorým rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane, ktorým žalobcovi dňa 16.08.2016 určil za zdaňovacie obdobie január 2014 rozdiel dane v sume 51.666,66,-Eur, nepriznal mu uplatnený nadmerný odpočet v sume 653,34 Eur a vyrubil mu daň v sume 51.013,32 Eur (nadmerný odpočet uplatnený v daňovom priznaní podanom dňa 25.02.2014 v sume 653,34 Eur, daň zistená správcom dane v sume 51.013,32 Eur, rozdiel dane na úhradu v sume 51.666,66 Eur).

2. V odôvodnení svojho rozsudku poukázal správny súd mal za to, že úlohou súdu bolo posúdiť správnosť postupu a právnych záverov daňových orgánov pri rozhodovaní o určení rozdielu dane z pridanej hodnoty u žalobcu za zdaňovacie obdobie január 2014 v sume 51.666,66 eur (ako rozdielu medzi nadmerným odpočtom uplatneným žalobcom v daňovom priznaní za uvedené zdaňovacie obdobie v sume 653,34 eur a daňou zistenou správcom dane v sume 51.013,32 eur pri daňovej kontrole

vykonanej u žalobcu) a zistiť, či daňové orgány pri rozhodovaní v danej veci vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu pri vyslovení záveru, že žalobca nesplnil zákonom stanovené podmienky pre vznik nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, nakoľko nepreukázal uskutočnenie zdaniteľného plnenia zo strany ním deklarovaného dodávateľa stavebných prác, t. j. spoločnosti GENETRIX s.r.o. (od 03. 05. 2014, teda i v čase vykonávanej daňovej kontroly spoločnosti MEDIA MAX UNIVERZAL spol. s r.o.).

3. Poukázal na to, že medzi účastníkmi konania bol sporný výklad citovaných ustanovení zák. č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a to, či žalobcovi vznikol nárok na uplatnenie práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2014 pri ním tvrdenej dodávke stavebných prác od deklarovaného dodávateľa (spoločnosti GENETRIX s.r.o.) podľa predložených faktúr č. 14VF0002 a č. 14VF0001, ku ktorým bol pripojený krycí list čerpania, rekapitulácia čerpania - odvodňovacie rigoly v obci, kanalizácia a kanalizačné prípojky, súpis vykonaných prác (všetko listiny s dátumom 02. 01. 2014 na stavbe označenej ako vybudovanie kanalizácie a stavebné práce v obci Trstice, pričom objednávateľ je žalobca a zhotoviteľ je spoločnosť GENETRIX s.r.o.).

4. Správny súd vyslovil, že zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov stanovil pre dokazovanie nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty prísnejšie podmienky ako pri iných druhoch daní a tieto podmienky sú uvedené v ust. § 49 ods. 1, 2 písm. a/ ako i v ust. § 51 ods. 1, písm. a/ vyššie citovaného zákona. Jedná sa o hmotno-právne podmienky a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty. Vzhľadom na ľahkú zneužitelnosť tohto nároku zákonodarca požaduje, aby platiteľ tejto dane, ktorý si podľa daňového priznania uplatňuje nárok na jej odpočítanie, preukázal, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené tak, ako sú deklarované v daňovom doklade, teda v tomto prípade na vyššie označených faktúrach vystavených dodávateľom (spoločnosťou GENETRIX s.r.o.) v mesiaci január 2014. Z ust. § 49 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona jednoznačne vyplýva, že právo odpočítať daň z tovaru alebo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť inému daňovému subjektu. Uvedené znamená, že žalobca by si mohol odpočítať daň z pridanej hodnoty v prípade dodávky tovaru (služby), ktorý mu mal dodať ním deklarovaný a vyššie označený dodávateľ len v prípade, ak by pri tomto tovare (službe) vznikla tomuto dodávateľovi daňová povinnosť. V tomto smere podľa názoru súdu správca dane vykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie, a to vyžiadaním si listinných dokladov, výsluchom svedkov, resp. i preverovaním spoločnosti, ktorá mala byť v zdaňovacom období január 2014 dodávateľom žalobcu.

5. Poukázal na to, že v priebehu daňovej kontroly žalobca predložil správcovi dane faktúry uvedené v bode 2 rozsudku, ktoré sa týkali zdaňovacieho obdobia január 2014, ďalej predložil krycí list čerpania, rekapituláciu čerpania a súpisy vykonaných prác s označením stavby „Vybudovanie kanalizácie a stavebné práce v obci Trstice“ (bez uvedenia mena osoby, ktorá súpisy, resp. krycie listy alebo rekapitulácie čerpania vyhotovila). Predloženie uvedených dokladov - faktúr, krycích listov, rekapitulácií čerpania a súpisov vykonaných prác za zdaňovacie obdobie január 2014 (i keď sú opatrené pečiatkou deklarovaného dodávateľa a odberateľa ako i nečitateľnými podpismi) je však len jednou z podmienok pre uznanie odpočítania dane z pridanej hodnoty, ale nie je tým ešte preukázaná reálnosť a realizácia obchodnej transakcie podľa predložených faktúr, pretože technicky je dnes možné vyhotoviť akýkoľvek doklad a na akékoľvek plnenie bez ohľadu na to, či plnenie deklarované v dokladoch bolo i reálne uskutočnené osobou, ktorá mala plnenie podľa dokladov realizovať. Teda akékoľvek doklady bez reálneho preukázania zdaniteľného plnenia deklarovaným dodávateľom nie sú dôkazom o tom, že určité plnenie bolo i reálne uskutočnené osobou, ktorá mala plnenie dodať.

6. Ďalej mal za to, že za účelom objasnenia deklarovaného obchodného vzťahu spoločnosti GENETRIX s.r.o. (deklarovaný dodávateľ podľa predložených dokladov) a žalobcu (objednávateľ prác) správca dane opakovane predvolal a vypočul ako svedka P. G. P., ktorý bol konateľom spoločnosti GENETRIX s.r.o. do 02. 05. 2014, teda i v kontrolovanom zdaňovacom období. Svedok potvrdil, že fakturované práce boli vykonané priebežne v obci Trstice, nevykonala ich ale spoločnosť GENETRIX s.r.o. (bolo to

riešené dodávateľským spôsobom), ktorá vystavila predmetné faktúry a on ich podpísal, ale k vykonaným prácam, použitej technike a pracovníkom sa nevedel vyjadriť, pričom na väčšinu otázok odpovedal, že „upresní účtovníčkou“, čo sa však nestalo. V písomnom podaní doručenom správcovi dane dňa 02. 02. 2015 P. G. P. uviedol, že zo strany spoločnosti GENETRIX s.r.o. preberal dielo on a jednal s konateľom spoločnosti MEDIA MAX UNIVERZAL spol. s r.o., ktorá bola dodávateľom (nemusela však byť zhotoviteľom), pričom tieto spoločnosti boli vo vzťahu dodávateľ - odberateľ. Z výpovede P. G. P. vyplýva, že dodávateľom stavebných prác pre žalobcu bola spoločnosť GENETRIX s.r.o., ktorá však práce nevykonala a nevie, kto ich vykonal. V rozpore s touto výpoveďou a v rozpore so žalobcom predloženými faktúrami zo dňa 02. 01. 2014 je obsah písomného podania P. G. P. doručeného správcovi dane dňa 02. 02. 2015, pretože spoločnosť GENETRIX s.r.o. mala byť dodávateľom žalobcu a nie dodávateľom spoločnosti MEDIA MAX UNIVERZAL spol. s r.o. Tieto spoločnosti nemohli byť vo vzťahu dodávateľ (MEDIA MAX UNIVERZAL spol. s r.o.) - odberateľ (GENETRIX s.r.o.), nakoľko sa jedná o tú istú spoločnosť. Spoločnosť GENETRIX s.r.o. od 03. 05. 2014 zmenila obchodné meno na spoločnosť MEDIA MAX UNIVERZAL spol. s r.o. a od uvedeného dňa zmenila i konateľa, ktorým sa stal Štefan Bertók.

7. Podľa názoru správneho súdu správne postupoval správca dane, keď požiadal Daňový úrad Trnava, pobočka Dunajská Streda o preverenie v spoločnosti MEDIA MAX UNIVERZAL spol. s r.o. (do 02. 05. 2015 GENETRIX s.r.o.), ktorej konateľom je od 03. 05. XXXX Š. B. Dožiadaný správca dane oznámil správcovi dane vykonávajúcemu u žalobcu daňovú kontrolu, že na udanej adrese zapísanej v obchodnom registri príslušného okresného súdu ako sídlo spoločnosti nebola spoločnosť s obchodným menom MEDIA MAX UNIVERZAL spol. s r.o. zistená, spoločnosť nepredložila žiadané doklady na základe doručenej výzvy na ich predloženie sa jej konateľ Š.K. B. sa nedostavil na daňový úrad ani na opakované predvolanie (8x), pričom predložil potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti.

8. V priebehu vyrubovacieho konania bol ako svedok opakovane dňa 15. 06. 2016 vypočutý P. G. P., ktorý uviedol, že sa jednalo o práce v obci Trstice, a to vybudovanie kanalizačných prípojk, vybudovanie splaškovej kanalizácie, odvodňovacích rigolov a úprava skládky odpadov, ktoré práce vykonali pracovníci na základe živnostenského listu - oprávnenia, pričom všetky doklady boli odovzdané pri prevode obchodného podielu Š. B. Z tejto výpovede bývalého konateľa spoločnosti GENETRIX s.r.o., ktorá podľa predložených faktúr mala byť dodávateľom stavebných prác pre žalobcu (rovnako ako z výpovede tohto svedka zo dňa 02. 12. 2014) vyplýva, že stavebné práce v obci Trstice nevykonala táto spoločnosť ako platiteľ dane z pridanej hodnoty a deklarovaný dodávateľ žalobcu, ale vykonali ich iné subjekty, ktoré neboli presne špecifikované. Nie je potom zrejmé, či stavebné práce, ktoré boli fakturované žalobcovi ako odberateľovi a pri ktorých si žalobca uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty, boli vôbec vykonané platiteľom tejto dane, či a komu vznikla daňová povinnosť.

9. Ako ďalší svedok bol na základe návrhu žalobcu vypočutý T. U., konateľ spoločnosti BEKOR s.r.o., ktorý na pojednávaní dňa 15. 06. 2016 uviedol, že žalobca ako dodávateľ robil pre túto spoločnosť odkanalizovanie obce Trstice, generálnym dodávateľom bola spoločnosť AVA-stav, s.r.o., ktorý to riešil subdodávateľsky a kontroloval všetkých, pričom spoločnosť BEKOR s.r.o. bola jedným zo subdodávateľov, pod ktorým robil i žalobca. Na stavbe pracovalo veľa subdodávateľov a nevedel, koho zamestnanci práce vykonali. Správcovi dane bola predložená i faktúra zo dňa 03. 01. 2014 vystavená dodávateľom (žalobca) pre odberateľa BEKOR s.r.o., predmetom ktorej bola fakturácia vykonaných prác v zmysle zmluvy o dielo podľa súpisu vykonaných prác. Taktiež bol predložený i krycí list čerpania a rekapitulácia čerpania na stavbe označenej ako „Trstice - obecná kanalizácia“. V súvislosti s osobou tohto svedka správny súd uviedol, že je zároveň konateľom spoločnosti AVA-stav, s.r.o.

10. Správca dane v priebehu vyrubovacieho konania opakovane predvolával na pojednávanie svedka Š. B., ktorý je od 03. 05. 2014 konateľom spoločnosti MEDIA MAX UNIVERZAL spol. s r.o., ktorý doručenie predvolania mal vykázané, ale na pojednávanie dňa 29. 06. 2015 sa nedostavil, pričom predložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti vystavené dňa 07. 01. 2015. Podľa oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka Dunajská Streda však v roku 2015 nebol dočasne práceneschopný. Svedok sa bez ospravedlnenia nedostavil ani na pojednávanie dňa 03. 09. 2015 a 09. 10. 2015 a nebol ani

predvedený na deň 11. 11. 2015, nakoľko podľa oznámenia OR PZ v Dunajskej Strede zo dňa 16. 11. 2015 na uvedenej adrese sa nenachádzal a nebral ani mobilný telefón. Dňa 13. 11. 2015 však bolo správcovi dane predložené ďalšie potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti Š. B. vystavené dňa 11. 11. 2015. Žalobca, resp. jeho splnomocnený zástupca bol s výsledkami daňovej kontroly písomne oboznámený, a to v oznámení správcu dane zo dňa 20. 03. 2015 a v podaní zo dňa 22. 01. 2016 bol oboznámený s výsledkami vyrubovacieho konania. S výsledkami vykonaného dokazovania bol oboznámený i na pojednávaní dňa 01. 03. 2016, písomne v podaní zo dňa 11. 07. 2016 a opätovne na pojednávaní dňa 11. 08. 2016, kedy mu bolo oznámené, že správca dane trvá na svojich zisteniach uvedených v protokole z daňovej kontroly.

11. Správny súd bol toho názoru, že pokiaľ si žalobca uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty pri deklarovaných dodávkach stavebných prác od vyššie označeného dodávateľa v mesiaci január 2014 bol povinný preukázať skutočnú realizáciu dodávok týchto prác spoločnosťou GENETRIX s.r.o., resp. jej dodávateľmi, ktorých bolo potrebné označiť. Tieto okolnosti musí preukazovať žalobca, ktorý si uplatnil nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty a musí teda preukázať dôvodnosť tohto uplatnenia a realitu deklarovaných dodávok stavebných prác zo strany spoločnosti GENETRIX s.r.o., resp. jej dodávateľov. V tejto súvislosti uviedol, že žalobcom predložené doklady a správcom dane vykonané dôkazy vykonanie deklarovaných dodávok stavebných prác spoločnosťou GENETRIX s.r.o. nepreukazujú. Taktiež nebol označený žiadny iný subjekt, ktorý by ako dodávateľ tejto spoločnosti stavebné práce vykonal.

12. Za danej dôkaznej situácie potom bolo potrebné prisvedčiť tvrdeniu správcu dane a žalovaného, že žalobca nepreukázal ním deklarovanú obchodnú transakciu (dodanie stavebných prác od spoločnosti GENETRIX s.r.o. ako dodávateľa). S poukazom na výsledky dokazovania vykonaného správcom dane bol i súd toho názoru, že žalobcom deklarovanému dodávateľovi nemohla vzniknúť daňová povinnosť na dani z pridanej hodnoty, a preto nemohlo ani žalobcovi vzniknúť právo na odpočítanie tejto dane. V tejto súvislosti súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 06. 2012 v konaní pod sp. zn. 5Sžf/63/2011 ako i na ďalší jeho rozsudok zo dňa 23. 06. 2010 v konaní pod sp. zn. 2Sžf/4/2009 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. 02. 2011 v konaní pod sp. zn. III. ÚS 78/2011.

13. Preverovaním žalobcom tvrdených obchodných transakcií v mesiaci január 2014 na základe ním predložených dokladov správca dane zistil a konštatoval, že deklarované obchodné transakcie (dodávka stavebných prác) sa neuskutočnili tak, ako je to uvedené na žalobcom predložených faktúrach, nakoľko v priebehu daňovej kontroly a ani vyrubovacieho konania žalobca okrem vyššie uvedených dokladov (faktúr za zdaňovacie obdobie január 2014, krycích listov čerpania, rekapitulácie čerpania a súpisov vykonaných prác bez uvedenia mena osoby, ktorá súpisy vyhotovila) žiadnym spôsobom nepreukázal uskutočnenie zdanieľných plnení zo strany deklarovaného dodávateľa. Daňové orgány si urobili správny záver, že daňový doklad je z hľadiska nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty použiteľný vtedy, ak je nepochybné, že v ňom uvedené údaje odrážajú skutočnosť, teda že služby (stavebné práce) boli i reálne dodané od dodávateľa uvedeného na predložených faktúrach (napr. rozsudok č. 2 Afs 177/2006-61).

14. Správny súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že dodanie stavebných prác žalobcovi spoločnosťou GENETRIX s.r.o. nie je preukázané predloženými faktúrami vystavenými v kontrolovanom zdaňovacom období január 2014, ani krycími listami a súpismi prác, ale ani výpoveďou žalobcom navrhnutých a správcom dane vypočutých svedkov. Z týchto svedeckých výpovedí nie je zrejmé, kto práce vykonal (nie je preukázané, či to boli zamestnanci deklarovaného dodávateľa, alebo sa malo jednáť o práce vykonané subdodávateľsky) a kto ich prevzal. V prípade, ak by sa malo jednáť o práce vykonané subdodávateľsky, tak žalobca v priebehu daňovej kontroly a ani vyrubovacieho konania nepreukázal, kto vykonal práce (plnenie), pri ktorých si žalobca uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty a komu vznikla daňová povinnosť. Z predložených faktúr vyplýva, že stavebné práce žalobcovi fakturovala spoločnosť GENETRIX s.r.o. ako dodávateľ (táto ale stavebné práce nevykonala) a žalobca tieto práce ďalej ako dodávateľ fakturoval spoločnosti BEKOR s.r.o. ako svojmu odberateľovi. Tieto faktúry však

nepreukazujú, ktorý subjekt v skutočnosti práce vykonal, či bol platiteľom dane z pridanej hodnoty a či mu vznikla vôbec daňová povinnosť na dani z pridanej hodnoty.

15. Správca dane sa snažil preveriť dodanie stavebných prác i u žalobcom deklarovaného dodávateľa GENETRIX s.r.o. (od 03. 05. 2014 spoločnosť MEDIA MAX UNIVERZAL spol. s r.o.), resp. u bývalého a súčasného konateľa spoločnosti, čo však vzhľadom na tvrdenia bývalého konateľa spoločnosti (P. G. P.) na pojednávaníach, jeho písomné podanie doručené správcovi dane dňa 02. 02. 2015, ako i na nespoluprácu Š. B.J.Ó. ako súčasného konateľa spoločnosti MEDIA MAX UNIVERZAL spol. s r.o. nevedlo k relevantným zisteniam. Správca dane vykonal všetky jemu dostupné procesné úkony smerujúce k výsluchu súčasného konateľa deklarovaného dodávateľa žalobcu (za účelom preverenia evidencie), napriek tomu sa jeho výsluch nezrealizoval. Nepriznanie odpočítania dane z pridanej hodnoty v prípade vyššie uvedených žalobcom deklarovaných dodávok stavebných prác správca dane správne odôvodil tým, že žalobca v priebehu daňovej kontroly a vyrubovacieho konania nepreukázal relevantnými dôkaznými prostriedkami, že zdaniteľné plnenie, pri ktorom si uplatnil odpočítanie dane mu dodal ním deklarovaný dodávateľ, v dôsledku čoho sa dostal do dôkaznej núdze, čo správcu dane viedlo k tomu, že mu nepriznal odpočítanie dane.

16. Bolo povinnosťou žalobcu v prípade, ak si uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty pri stavebných prácach, ktoré mu mal dodať deklarovaný dodávateľ, t.j. spoločnosť GENETRIX s.r.o., aby preukázal existenciu zdaniteľného plnenia a jeho skutočné dodanie zo strany tohto dodávateľa. Je povinnosťou každej zmluvnej strany, aby sa pri úprave obchodných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov, pričom toto zahŕňa i povinnosť overiť si informácie a skutočnosti ohľadne obchodného partnera ako i ohľadne toho, či práce vykoná sám, alebo ich vykoná prostredníctvom iného dodávateľa a ktorého. S poukazom na uvedené zistenia, vyplývajúce z vykonanej daňovej kontroly a vyrubovacieho konania, potom možno dôvodne pochybovať, či žalobcovi fakturované práce dodal ním tvrdený dodávateľ a platiteľ dane z pridanej hodnoty a či faktúry, pri ktorých si uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty boli vôbec vystavené platiteľom tejto dane. Overovanie si obchodných partnerov nie je povinnosťou daňového subjektu, ale v prípade, ak si daňový subjekt uplatňuje nároky vo vzťahu k štátnemu rozpočtu, napr. uplatnenie si nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, musí byť schopný preukázať realnosť deklarovaného obchodu a v prípade nepreverení si obchodného partnera sa dostáva do dôkaznej núdze, ako to bolo v tomto prípade, keď žalobca nevedel preukázať reálne naplnenie deklarovaného obchodu medzi ním a deklarovaným dodávateľom. S poukazom na uvedené, je potom podľa názoru súdu dôvodné konštatovanie žalovaného, že nebolo preukázané, že došlo k zdaniteľnému plneniu medzi dvoma deklarovanými platiteľmi dane z pridanej hodnoty a žalobca si v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty nedôvodne uplatnil odpočítanie tejto dane.

17. Uskutočnenie zdaniteľných plnení je ekonomickou činnosťou pod kontrolou daňového subjektu a odpočítanie dane z pridanej hodnoty nenastáva ex lege podľa ust. § 49 ods. 1, 2 zák. č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, ale je iba právom platiteľa tejto dane, ktoré je spojené s dôkaznou povinnosťou daňového subjektu, ktorý je platiteľom dane. Daň z pridanej hodnoty je ľahko zneužitelná, preto každý subjekt pri svojom podnikaní musí byť dostatočne predvídavý a obozretný, aby reálny obsah faktúr mohol preukázať aj inými dôkazmi pred daňovými orgánmi, čo žalobca nesporne nepreukázal. Právo na odpočítanie dane sa nevzťahuje na daň, ktorá je splatná len z dôvodu jej uvedenia vo faktúre.

18. Súd bol toho názoru, že žalovaný riadne odôvodnil svoje rozhodnutie v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci.

19. Dôkazné bremeno bolo jednoznačne na strane žalobcu, nakoľko skutočnosti vymedzené v ust. § 49 ods. 2 písm. a/, v ust. § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov tvoria dôkazné bremeno daňového subjektu. Z uvedených ustanovení však nemožno vyvodit' dôkazné bremeno žalobcu na právne vzťahy týkajúce sa jeho dodávateľa, resp. dodávateľových subdodávateľov alebo odberateľa, pričom v tejto súvislosti žalobca poukazoval na

rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 15. 03. 2011 v konaní pod sp. zn. 3 Sžf 1/2011. Tu zdôraznil, že žalobca bol priamo účastný ním deklarovaného zdaniteľného plnenia (dodávka stavebných prác) ako odberateľ a takýto subjekt nemá možnosť obhajovať sa nemožnosťou dosahu a preverenia zákonom vyžadovaných náležitostí, vyplývajúcich z danej obchodnej transakcie a bolo jeho povinnosťou zachovať zákonnosť tohto postupu, ako aj zabezpečiť potrebné podklady na preukázanie oprávnenosti uplatnenia odpočítania dane z pridanej hodnoty. V predmetnej veci teda dôkazná povinnosť neprešla na správcu dane, nakoľko táto je v daňovom konaní primárne na strane žalobcu, ktorý má povinnosť svoje tvrdenie o deklarovanej obchodnej transakcii i náležite preukázať, čo bolo žalobcovi v priebehu daňovej kontroly a následného vyrubovacieho konania správcom dane v súlade so zákonom i umožnené a s výsledkami vykonaného dokazovania bol opakovane oboznamovaný. Žalobca napriek tomu nepreukázal realnosť uskutočnenia zdaniteľných plnení deklarovaných na faktúrach za kontrolované zdaňovacie obdobie tam uvedeným dodávateľom.

20. Daňové konanie je ovládané zásadou prejednávacou, nie vyhľadavacou, čo znamená, že bolo povinnosťou žalobcu označiť a predložiť dôkazy preukazujúce dôvodnosť jeho postupu pri podaní daňového priznania (uplatnenie odpočítania dane z pridanej hodnoty). Uviedol, že podľa predložených listinných dokladov (faktúr) mal byť žalobca v obchodnom vzťahu s vyššie označeným dodávateľom stavebných prác a bolo výlučne jeho povinnosťou ako odberateľa, aby označil a predložil dôkazy o vykonaní stavebných prác deklarovaným dodávateľom. Odpočítanie dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2014 nebolo žalobcovi uznané z dôvodu, že žalobca nepredložil a neoznačil žiadne dôkazy preukazujúce reálny obsah faktúr a reálne nadobudnutie stavebných prác od deklarovaného dodávateľa - spoločnosti GENETRIX s.r.o., v dôsledku čoho bolo potom spochybnené žalobcom deklarované prijatie plnenia od tohto dodávateľa, pričom žalobca tieto pochybnosti v priebehu daňovej kontroly a vyrubovacieho konania neodstránil.

21. Pokiaľ žalobca v podanej žalobe poukazoval na rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie (rozsudok C-354/03 Optigen, C-355/03 Fulcrum Electronics, C-484/03 Bond House) a rozsudok Najvyššieho súdu SR (v konaní pod sp. zn. 3 Sžf 1/2011), súd bol toho názoru, že žalobca si nesprávne vysvetľuje závery týchto rozsudkov na jeho obchodnú transakciu s deklarovaným dodávateľom a navyše ani neuviedol, v ktorých bodoch by bolo možné závery týchto rozsudkov aplikovať na jeho obchodný prípad podľa predložených faktúr a v kontrolovanom zdaniteľnom období. Z tejto judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že zdaniteľná osoba si nemôže odpočítať daň z pridanej hodnoty, ktorá je uvedená na faktúrach vystavených dodávateľom, ak sa ukáže, že hoci bolo dodanie uskutočnené, v skutočnosti nebolo vykonané ani dodávateľom, ani jeho subdodávateľom (napr. preto, že títo nedisponovali potrebnými zamestnancami, hmotnými prostriedkami a aktívami, čo je podľa názoru súdu i tento prípad, resp., že náklady na poskytnutie plnenia neboli zaznamenané v ich účtovníctve). Nie je v rozpore s právom EÚ požadovať, aby daňový subjekt prijal všetky opatrenia, (due diligence), ktoré od neho možno rozumne požadovať, aby sa uistil, že plnenie, ktoré uskutoční, nebude viesť k jeho prípadnej účasti na daňovom podvode.

22. Na doplnenie súd uviedol, že nepriznanie odpočítania dane z pridanej hodnoty u žalobcu v prípade dodávok stavebných prác súvisí so vznikom daňovej povinnosti u žalobcom deklarovaného dodávateľa stavebných prác, pričom správca dane spochybnil žalobcom predložené doklady o dodaní prác zo strany deklarovaného dodávateľa a tieto pochybnosti žalobca v priebehu daňovej kontroly, ani následného vyrubovacieho konania nepreukázal.

23. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že správca dane postupoval správne a v zmysle zákona, keď žalobcovi rozhodnutím zo dňa 16. 08. 2016 určil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2014 v sume 51.666,66 eur. Správne postupoval i žalovaný, keď rozhodnutie správcu dane zo dňa 16. 08. 2014 potvrdil.

II. Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

24. Proti právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu podal sťažovateľ v postavení žalobcu v zákonom

stanovenej lehote kasačnú sťažnosť. Kasačnú sťažnosť podal z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP z dôvodu, že krajský súd vec nesprávne posúdil, keď nesprávne interpretoval ustanovenia § 49 ods. 1 a 2 zákona o DPH a ustanovenia § 3 a 24 zákona č. 563/2009 Z.z. Podľa sťažovateľa krajský súd nesprávne právne posúdil dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno žalobcu, keď uviedol, že považuje dodanie služby za nepreukázané bez akýchkoľvek pochybností o tomto závere. Skutkový stav zistený žalovaným považoval za správny a dostatočne zistený, pričom s námietkami žalobcu sa nevysporiadal.

25. Sťažovateľ mal za to, že je osobou podľa § 49 ods. 1 Zákona o DPH a je oprávnený odpočítať si daň zo svojej daňovej povinnosti, keďže službu prijal od platiteľa dane, ktorému daňová povinnosť vznikla. Rozhodnutie žalovaného a následne aj rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s výkladom ustanovenia § 49 ods. 1 a 2 zákona o DPH, ktorý výklad vyplýva predovšetkým z judikatúry súdov EÚ ako aj Najvyššieho súdu SR a z ktorého vyplýva, že z dôvodov na strane dodávateľa daňového subjektu nemožno daňovému subjektu odoprieť právo na odpočet dane a rovnako z týchto rozhodnutí vyplýva, že vzťah medzi daňovým subjektom a dodávateľom je potrebné pre účely odpočtu rozhodovať osobitne bez ohľadu na vzťah dodávateľa daňového subjektu a jeho obchodnými partnermi.

26. Poukázal na to, že okrem faktickej a nespornej existencii diela žalobca predložil správcovi dane aj všetky listiny, ktoré štandardne v obchodných vzťahoch slúžia na preukázanie uzatvorenej zmluvy o dielo a zrealizovania prác a faktúry, zmluvy o dielo ako aj potvrdené reálne zhotovenie vo fakturovanom rozsahu, tak ako to vyplýva z krycieho listu čerpania a súpisu vykonaných prác spoločnosti GENETRIX s.r.o. Dodanie stavebných prác potvrdil vtedajší konateľ dodávateľa L. P. a predložil o tomto všetky dôkazy. Poukazoval na to, že z rozhodnutia žalovaného vyplýva, že Š. B. sa nezúčastňoval pojednávani z dôvodu, že mal byť práceneschopný, táto skutočnosť nemôže byť bez ďalšieho dôkaz nepotvrdenia dodania služby, pričom navyše v čase dodania služby bol konateľom dodávateľa L. P..

27. Žiadna zo skutočností vyplývajúcich z rozhodnutia žalovaného nie je dôkazom toho, že dodávateľ neposkytol plnenie a že žalobca plnenie neprevzal a nezaplatil zaň. Žalobca má za to, že rozhodnutie žalovaného je v rozpore so zásadou právnej istoty, keď nezohľadňuje odpovede na prejudiciálne otázky, ktoré v rozhodnutiach súdov boli už vyriešené a to v prospech daňových subjektov v rovnakom postavení ako žalobca. Zo stanovísk súdov SR ako i Európskych súdov vyplýva, že právne vzťahy týkajúce sa dodávateľa daňového subjektu a dodávateľových subdodávateľov nemôžu tvoriť dôkazné bremeno daňového subjektu ani nemôže z týchto skutočností daňový subjekt znášať dôkaznú núdzu. Poukazom na rozsudok súdneho dvora Európskej únie (C-354/03 - Optigen), C-355/03 (Fulcrum Electronics) a C- 84/03 (Bond House), kde súdny dvor vyslovil, že každá transakcia musí byť posudzovaná sama o sebe a charakter jednotlivých transakcií nemôže byť zmenený predchádzajúcimi alebo následnými udalosťami. Obdobné stanovisko potom zaujal aj NS SR vo svojom rozhodnutí 6 Sžf/10/2012 z 28.11.2012. Taktiež poukázal aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Sžf/1/2010, kde súd otázkou zásadného právneho významu vyriešil vyslovením právnej vety, že ak prijaté zdaniteľné plnenie materiálne existuje, ale sú pochybnosti o osobe dodávateľa, keď práve dodávateľ v rámci miestneho zisťovania nevie preukázať, že dodaný tovar vyrobil, resp. ho obstaral a následne reálne dodal platiteľovi, ide o skutočnosť v zásade sa týkajúcu iného daňového subjektu, za ktoré zodpovedá iný subjekt.

28. Tiež namietal, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by sa bol dopustil nezákonnosti alebo že by sa na nezákonnosti akýmkoľvek spôsobom podieľal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správcu dane a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

29. Ku kasačnej sťažnosti žalovaný podal písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žiada, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako bezdôvodnú zamietol. Uviedol, že dôvody kasačnej sťažnosti nemajú žiadny relevantný vplyv na zákonnosť rozhodnutí vydaných v uvedenej veci. Žalobca nepreukázal splnenie podmienok na odpočet dane a aj napriek tomu si právo na odpočet dane neuplatnil. Svojím konaním porušil § 49 ods. 1 a 2, písm. a/ v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH. Uvedené porušenie je preukázané aj v rozhodnutí správcu dane ako aj žalovaného a je podrobne zdôvodnené. Žalobca nepreukázal reálne dodanie služby, uvedenej na sporných faktúrach. Z dôvodu, že nebol

preukázaný vznik daňovej povinnosti spoločnosť MEDIA MAX UNIVERZAL, s.r.o. a s ním súvisiaci odvod dane do štátneho rozpočtu, čo má za následok, že daňovému subjektu nevzniklo právo na odpočet dane v zmysle § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ Zákona o DPH.

III. Konanie pred kasačným súdom

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný (ďalej aj kasačný súd, § 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 449 ods. 1 SSP bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP preskúmal a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako príslušný podľa § 11 písm. g/ SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 s tým, že v deň vyhlásenia rozhodnutia 26.09.2019 bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

32. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu v Nitre č.k. 11S/284/2016 - 100 zo dňa 13. decembra 2017, ktorým tento podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č.104431435/2016 zo dňa 08.12.2016, ktorým Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky potvrdilo podľa § 174 ods. 4 daňového poriadku prvostupňové rozhodnutie správcu dane - daňového úradu Nitra č. 103733305/2016 zo dňa 16.08.2016, ktorým podľa § 168 ods. 5 a 6 zákona č. 563/2009 Z.z. bol vo vzťahu k žalobcovi určený na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2014 rozdiel v sume 51.666,66 Eur tak, že nadmerný odpočet uplatnený v daňovom priznaní v sume 653,34 neuznal a vyrubil daňovú povinnosť v sume 51.013,32 Eur.

33. Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu krajského súdu ako i žalovaného zistil, že daňový úrad Trnava vykonal u žalobcu ako platiteľa DPH daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2014, na základe oznámenia správcu dane o daňovej kontrole zo dňa 23.04.2014, ktorá sa u žalobcu začala dňa 20.05.2014.

34. V uvedený deň bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní za prítomnosti splnomocneného zástupcu žalobcu a pomocnej účtovníčky žalobcu a správcovi dane boli odovzdané tam uvedené doklady podľa potvrdenia o zapožičaní dokladov spísaných v tento deň.

35. Správca dane požiadal Daňový úrad Trnava, pobočka Dunajská Streda o vykonanie miestneho zisťovania u daňového subjektu MEDIA MAX UNIVERZAL spol. s r.o. (do 02.05.2014 GENETRIX s.r.o.) ohľadne faktúry č. 14VF0002 zo dňa 02.01.2014 v sume 109.999,99 eur a faktúry č. 14VF0001 zo dňa 02.01.2014 v sume 199.999,99 eur (prílohou oboch faktúr bol krycí list čerpania, rekapitulácia čerpania, súpis vykonaných prác, všetko s dátumom 02.01.2014 a pre stavbu označenú ako vybudovanie kanalizácie a stavebné práce v obci Trstice, pričom objednávateľ je žalobca a zhotoviteľ je spoločnosť GENETRIX s.r.o.).

36. Dňa 02. 12. 2014 bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní, na ktorom bol vypočutý ako svedok P. G. P. (konateľ spoločnosti GENETRIX s.r.o. do 02. 05. 2014, teda i v kontrovanom zdaňovacom období), ktorý na otázky správcu dane odpovedal, že predmetom fakturácie boli odvodňovacie rigoly v obci Trstice a práce súvisiace s kanalizáciou, faktúry podpísal, práce však nevykonala spoločnosť GENETRIX s.r.o., ale bolo to riešené dodávateľským spôsobom, nemá žiadne doklady, všetko odovzdal novému konateľovi Š.K. B.. Na väčšinu otázok odpovedal: „uvedené upresním účtovníčkou“.

37. P.. G. P. v podaní doručenom správcovi dane dňa 02. 02. 2015 oznámil, že mená zamestnancov, ani použitá technika mu nie sú známe, práce boli vykonané dodávateľsky, preberal ich on, pričom dodávateľom bola spoločnosť MEDIA MAX UNIVERZAL spol. s r.o. (ktorá však nemusela byť zhotoviteľom diela, ale vykonanie prác mohol objednať u subdodávateľa), jednal s jej konateľom.

38. Dožiadaný správca dane, t. j. Daňový úrad Trnava, pobočka Dunajská Streda v podaní zo dňa 10. 03. 2015 oznámil správcovi dane vykonávajúcemu u žalobcu daňovú kontrolu, že Š. B. (konateľ spoločnosti MEDIA MAX UNIVERZAL spol. s r.o. bol opakovane (8x) predvolávaný na výsluch ako svedok, pričom ani raz sa na pojednávanie nedostavil, ale predložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, na základe ktorého jeho pracovná neschopnosť naďalej trvá.

39. V podaní zo dňa 20. 03. 2015 správca dane žalobcu podrobne oboznámil s priebehom a predbežnými výsledkami daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie január 2014 a zároveň ho oboznámil s jeho právami.

40. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 20. 01. 2015, resp. zo dňa 03. 04. 2015 navrhol vypočítať konateľov spoločnosti MAESTIC MEDIO spol. s r.o. a GENETRIX s.r.o., vykonať zisťovanie v tejto spoločnosti a opätovne vypočítať ako svedka P. G. P. Správca dane dňa 23. 04. 2015 spísal protokol z daňovej kontroly u žalobcu za zdaňovacie obdobie január 2014, zo záverov ktorého vyplýva, že za toto zdaňovacie obdobie si žalobca v daňovom priznaní uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty v sume - 51.666,66 eur na základe faktúr vystavených dodávateľom GENETRIX s.r.o. za dodávku stavebných prác. Vykonanou daňovou kontrolou nebolo preukázané reálne dodanie služby od dodávateľa deklarovaného na faktúrach, t. j. spoločnosťou GENETRIX s.r.o. (od 03. 05. 2014 MEDIA MAX UNIVERZAL spol. s r.o., ktorá v súvahe nevykazuje žiadne stroje, ktorými by mohli byť fakturované práce vykonané a nemá ani zamestnancov), nebol preukázaný vznik daňovej povinnosti u deklarovaného dodávateľa, v dôsledku čoho potom ani žalobcovi ako odberateľovi nevzniklo právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty. Protokol z daňovej kontroly bol doručený splnomocnenému zástupcovi žalobcu dňa 27. 04. 2015 spolu s výzvou zo dňa 23. 04. 2015 na vyjadrenie sa k nemu. Žalobca podal vyjadrenie zo dňa 07. 05. 2015 k protokolu z daňovej kontroly, v ktorom navrhol prejednať jeho vyjadrenie zo dňa 20. 01. 2015.

41. Následne správca dane predvolal Š. B. ako konateľa spoločnosti MAESTIC MEDIO spol. s r.o. a zároveň ako konateľa spoločnosti MEDIA MAX UNIVERZAL spol. s r.o., ktorý mal v oboch prípadoch doručenie predvolania riadne vykázané. Dňa 29. 06. 2015 bolo správcovi dane doručené potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti vystavené dňa 07. 01. 2015, z ktorého vyplýva, že menovaný je práceneschopný od 07. 01. 2015. Sociálna poisťovňa, pobočka Dunajská Streda v podaní zo dňa 07. 07. 2015 správcovi dane oznámila, že Š. B. nemal v roku 2014 a v roku 2015 vyplatené žiadne dávky nemocenského poistenia, nakoľko nebol dočasne práceneschopný.

42. Správca dane opakovane predvolal Š. B. ako svedka, pričom doručenie predvolania mal vždy vykázané a svoju neúčast' ospravedlňoval zo zdravotných dôvodov (bez predloženia dokladu o dočasnej pracovnej neschopnosti). Následne správca dane požiadal príslušné OR PZ v Dunajskej Strede o predvedenie Š. B. na deň 11. 11. 2015. Dňa 13. 11. 2015 bolo správcovi dane doručené potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti tejto osoby vystavené dňa 11. 11. 2015, z ktorého vyplýva, že Š. B.A. je práceneschopný od 11. 11. 2015. Podľa oznámenia OR PZ v Dunajskej Strede zo dňa 16. 11. 2015 predvedenie Š. B. nebolo možné, pretože na udanej adrese sa nenachádzal a nedvíhal ani telefón.

43. Sociálna poisťovňa v podaní zo dňa 07. 12. 2015 správcovi dane oznámila, že Š. B. nie je od roku 2000 poistencom Sociálnej poisťovne a u ošetrojúceho lekára bolo zistené že v roku 2014 bol dočasne práceneschopný od 17. 01. 2014 do 01. 03. 2014, od 04. 07. 2014 do 01. 01. 2015 a od 11. 11. 2015, pričom táto dočasná pracovná neschopnosť trvá. V podaní zo dňa 22. 01. 2016 správca dane informoval žalobcu o priebežných výsledkoch vyrubovacieho konania.

44. Dňa 01. 03. 2016 bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní za účasti splnomocneného zástupcu žalobcu, ktoré sa uskutočnilo za účelom prejednania výsledkov dokazovania. Splnomocnený zástupca žalobcu bol opätovne podrobne oboznámený s výsledkami daňovej kontroly ako i s výsledkami vyrubovacieho konania. Uviedol, že riaditeľ spoločnosti BEKOR s.r.o. je ochotný predložiť všetky doklady (kamerové skúšky, tlakové skúšky a generálne stavebné denníky) pre potreby správcu dane a

navrhol opakovane predvolať P.. G. P. ako bývalého konateľa spoločnosti GENETRIX s.r.o.

45. Dňa 15. 06. 2016 bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní, na ktorom bol ako svedok vypočutý T. U. (konateľ spoločnosti BEKOR s.r.o.), ktorý uviedol, že žalobca pre nich robil odkanalizovanie obce Trstice, pričom spoločnosť BEKOR s.r.o. bola jedným zo subdodávateľov a pod ním robil žalobca. Na stavbe bolo veľa subdodávateľov, všetkých kontroloval generálny dodávateľ AVA-stav, s.r.o., nevedel, aké stroje boli na stavbe použité a komu patrili, kto zabezpečoval a platil materiál. V ten istý deň, t.j. dňa 15. 06. 2016 bola spísaná ďalšia zápisnica o ústnom pojednávaní, na ktorom predvolaný svedok P.. G.M. P. odpovedal na otázky správcu dane a súčasťou tejto zápisnice sú dva listy ručne písané bez dátumu a bez podpisu, na ktorých je pod bodom 1 až 16 uvedený text s odpoveďami.

46. Dňa 17. 06. 2016 bola správcovi dane doručená faktúra vystavená žalobcom ako dodávateľom pre odberateľa BEKOR s.r.o., predmetom ktorej bola fakturácia vykonaných prác v zmysle zmluvy o dielo podľa súpisu vykonaných prác v sume 310.000,- eur. K predmetnej faktúre bol predložený krycí list čerpania a rekapitulácia čerpania na stavbe obecnej kanalizácie v obci Trstice. Podaním zo dňa 11. 07. 2016 správca dane informoval žalobcu o priebežných výsledkov vyrubovacieho konania a dňa 11. 08. 2016 bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní, na ktorom boli prerokované pripomienky a dôkazy predložené žalobcom a zároveň bol žalobca, zastúpený svojim zástupcom, v tento deň oboznámený s priebehom a výsledkami dokazovania, o čom bola spísaná ďalšia zápisnica.

47. Dňa 16. 08. 2016 vydal správca dane rozhodnutie, ktorým žalobcovi určil za zdaňovacie obdobie január 2014 rozdiel dane v sume 51.666,66 eur, nepriznal mu uplatnený nadmerný odpočet v sume 653,34 eur a vyrubil mu daň v sume 51.013,32 eur (nadmerný odpočet uplatnený v daňovom priznaní podanom dňa 25. 02. 2014 v sume 653,34 eur, daň zistená správcou dane v sume 51.013,32 eur, rozdiel dane na úhradu v sume 51.666,66 eur). Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Správca dane vydal dňa 12. 10. 2016 oznámenie o oprave chýb, v ktorom opravil chyby vo svojom rozhodnutí v „predvýrokovej“ a výrokovej časti rozhodnutia. Následne žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane, a toto bolo predmetom správnej žaloby pred krajským súdom.

48. Podľa § 3 ods. 1 až 8 Zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok) pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chráni sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

(2) Správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane.

(3) Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

(4) Správa daní je neverejná okrem úkonov, ktorých povaha to neumožňuje. Z úkonov pri správe daní sa nesmú zverejňovať obrazové, zvukové alebo obrazovo-zvukové záznamy.

(5) Správca dane je povinný vykonať úkony pri správe daní aj z vlastného podnetu, ak sú splnené zákonné podmienky pre vznik alebo existenciu daňovej pohľadávky, a to aj vtedy, ak daňový subjekt nespĺnil riadne alebo vôbec svoje povinnosti.

(6) Pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Na právny úkon alebo inú skutočnosť rozhodujúcu pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane, ktoré nemajú ekonomické opodstatnenie a ktorých výsledkom je účelové obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený, alebo ktorých výsledkom je

účelové zníženie daňovej povinnosti, sa pri správe daní neprihliada.

(7) Daňové subjekty majú pri správe daní rovnaké práva a povinnosti.

(8) Právom aj povinnosťou daňových subjektov a iných osôb podľa § 4 ods. 2 písm. d) pri správe daní je úzko spolupracovať so správcom dane.

49. Podľa § 24 ods. 1 až 4 zákona č. 563/2009 Z.z. daňový subjekt preukazuje

a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, 2)

b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,

c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

(2) Správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

(3) Správca dane preukazuje skutočnosti o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane. Nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

(4) Ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

50 . Podľa § 74 ods. 2 , 4 Zákona č. 563/2009 Z.z. odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v rozsahu požadovanom v odvolaní. Ak vyjdú pri preskúmaní najavo skutkové či právne okolnosti účastníkom konania neuplatnené, ktoré majú podstatný vplyv na výrok rozhodnutia, odvolací orgán na ne pri rozhodovaní prihliadne; odvolací orgán nie je viazaný len návrhmi účastníka konania a môže zmeniť odvolaním napadnuté rozhodnutie aj v jeho neprospech. V rámci odvolacieho konania môže odvolací orgán výsledky daňového konania dopĺňovať, odstraňovať chyby konania alebo toto doplnenie alebo odstránenie chýb uložiť správcovi dane s určením primeranej lehoty.(4) Odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v odôvodnených prípadoch zmení alebo zruší, inak napadnuté rozhodnutie potvrdí. Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak sú na to dôvody. Ak odvolací orgán rozhodnutie zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, správca dane alebo orgán, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu.

51. Podľa § 2 písm. b/ Zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom do 30.9.2014 predmetom dane je poskytnutie služby (ďalej len "dodanie služby") za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby.

52. Podľa § 8 ods. 1 písm. a) , b) zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH dodaním tovaru je

a) prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako vlastník, ak tento zákon neustanovuje inak; na účely tohto zákona hmotným majetkom sú hnutel'né a nehnuteľné veci, ako aj elektrina, plyn, voda, teplo, chlad a podobné nehnuteľné veci a bankovky a mince, ak sa predávajú na zberateľské účely za inú cenu, ako je ich nominálna hodnota, alebo za inú cenu, ako je prepočet ich nominálnej hodnoty na eurá referenčným výmenným kurzom určeným a vyhláseným Európskou centrálnou bankou alebo Národnou bankou Slovenska 5a) v deň predchádzajúci dňu predaja bankoviek a mincí,

b) dodanie stavby alebo jej časti na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy.

53. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. dodaním služby je každé plnenie, ktoré nie je dodaním tovaru podľa § 8, vrátane

- a) prevodu práva k nehmotnému majetku vrátane poskytnutia práva k priemyselnému vlastníctvu alebo inému duševnému vlastníctvu,
- b) poskytnutia práva užívať hmotný majetok,
- c) prijatia záväzku zdržať sa konania alebo strpieť konanie alebo stav,
- d) služby dodanej na základe poverenia alebo rozhodnutia vydaného štátnym orgánom alebo na základe zákona.

54. Podľa § 19 ods. 1, 2 zákona č. 222/2004 Z.z. daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c) je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi.

(2) Daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.

55. Podľa § 49 ods. 1, 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

(2) Platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň

a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané,

56. Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ ods. 2/ Zákona č. 222/2004 Z.z. právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak a) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

Platiteľ vykoná odpočítanie dane podľa § 49 ods. 2 písm. a), c) alebo písm. d) najskôr v zdaňovacom období, v ktorom právo na odpočítanie dane vzniklo, a najneskôr v poslednom zdaňovacom období kalendárneho roka, v ktorom právo na odpočítanie dane vzniklo, ak do uplynutia lehoty na podanie daňového priznania za zdaňovacie obdobie, v ktorom uplatňuje právo na odpočítanie dane, má doklad podľa odseku 1 písm. a), c) alebo písm. d). Ak platiteľ nemá doklad podľa odseku 1 písm. a), c) alebo písm. d) do uplynutia lehoty na podanie daňového priznania za posledné zdaňovacie obdobie kalendárneho roka, v ktorom právo na odpočítanie dane vzniklo, vykoná odpočítanie dane v tom zdaňovacom období, v ktorom dostane doklad podľa odseku 1 písm. a), c) alebo písm. d). Platiteľ vykoná odpočítanie dane podľa § 49 ods. 2 písm. b) najskôr v zdaňovacom období, v ktorom právo na odpočítanie dane vzniklo, a najneskôr v poslednom zdaňovacom období kalendárneho roka, v ktorom právo na odpočítanie dane vzniklo.

57. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia o postupe správneho orgánu je postupovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesno právnymi predpismi.

58. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie predchádzajúce a to najmä z pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a v takto vymedzenom rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu

59. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Nitre napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, nezistil žiaden dôvod, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

60. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatok na právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s nimi najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

61. Kasačný súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 705/2017 zo dňa 15.11.2017, podľa ktorého, „že východisko argumentácie súdov, podľa ktorého v prípade správcom dane preukázaných pochybností uskutočnených zdaniteľných plnení prechádza dôkazné bremeno na daňový subjekt je možné považovať za ústavne konformné. Takýto zásah do autonómie jednotlivca je totiž odôvodnený verejným záujmom na stanovení, vymernení a výbere dane. Pri definovaní úlohy súd v oblasti zisťovania skutkového stavu v správnom súdnictve je potrebné mať na pamäti princíp delby moci medzi výkonnou mocou (v tomto prípade stelesnenou správnymi orgánmi) a súdnou mocou. Súd v správnom súdnictve vykonáva dokazovanie iba veľmi výnimočne a to najmä s cieľom verifikovať dôkazy vykonané v správnom konaní. Všeobecný súd sa pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v zásade neobmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, či umožňujú urobiť skutkový záver, ku ktorému dospel správny orgán. Takýto postup nie je v rozpore so zásadou primeranosti a ústavnosti konania“.

62. Rovnako je potrebné poukázať na rozsiahlu judikatúru k uvedenej právnej problematike, napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Sžf/4/2009, 5Sžf/63/2011, 5Sžf/52/2011, 3Sžf/100/2012 ako aj rozhodnutie Ústavného súdu SR pod č.k. III ÚS 78/2011-17 zo dňa 23.2.2011, z ktorého vyplýva, že dôkazné bremeno je na daňovom subjekte - žalobcovi. Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu - žalobcu, ktorý disponuje svojim právom uplatniť si so zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet DPH, a ktorý si aj tento nárok uplatnil, preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok.

63. Vnútroštátnu právnu úpravu dane z pridanej hodnoty je potrebné vykladať aj s právom Európskej únie, Smernicou Rady 2006/112/ES z 28.11.2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty s jej právnou úpravou pre túto nepriamu daň. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora vyplýva právo členských štátov vnútroštátnym právom zabezpečiť v záujme ochrany oprávnených nárokov štátov na inkaso, DPH, podmienky na zamedzenie zneužívania jednotného systému DPH, avšak s prihliadnutím na zásadu proporcionality so zamedzením neprimeraného zásahu do práv platiteľov DPH na vrátenie DPH nimi zaplatenej v súvislosti so zabezpečovaním ich zdaniteľných plnení na vstupe. Súdny dvor vo svojej judikatúre taktiež konštatuje, že vnútroštátnemu súdu prináleží odmietnuť priznanie práva na odpočet, ak sa vo svetle objektívnych skutočností preukáže, že platiteľ dane sa svojou kúpou zúčastňuje na plnení, ktoré je súčasťou podvodu vo vzťahu k DPH; a to aj vtedy, ak dotknuté plnenie spĺňa objektívne kritéria, na ktorých sú založené pojmy dodávka tovaru platiteľom dane a hospodárska činnosť. Taktiež súdny dvor vo svojej judikatúre pripúšťa, že nie je v rozpore s právom únie požadovať aby subjekt prijal všetky opatrenia (due diligence), ktoré možno od neho rozumne požadovať, aby sa uistil, že plnenie, ktoré uskutoční nebude viesť k jeho účasti na daňovom podvode (rozsudky ESD vo veciach napr. Teleos tlc. a spol. (C-409/04), Vlaamse Oliemaatschappij NV v. FOD Financiën (C-499/10). Možno preto určiť opatrenia, požadovať ich od zdaniteľnej osoby uplatňujúcej si nárok na odpočet DPH na zabezpečení, aby jej plnenia neboli poznačené podvodom. V okamihu kedy správca dane spochybni dôveryhodnosť údajov v daňovom priznaní, musí daňový subjekt v daňovom konaní preukázať, že k realizácii plnenia skutočne došlo.

64. Najvyšší súd opätovne na tomto mieste poukazuje nielen na základnú zásadu obchodného práva a to poctivého obchodného styku ale aj skutočnosť, že súčasne základným predpokladom pre riadne

fungovanie obchodnej spoločnosti je to, že štatutárny orgán obchodnej spoločnosti musí mať vedomosť nielen o obsahu a rozsahu činnosti, ktorými podnikateľ napĺňa jednotlivé definičné znaky podnikania (§ 2 ods. 1 Obchodného zákonníka) ale aj o subjektoch, v spolupráci s ktorými tak čini. Ak takéto vedomosti evidentne štatutárnemu orgánu obchodnej spoločnosti chýbajú, potom v danom prípade ide o výkon práva na podnikanie, ktoré nepoužíva v zmysle § 264 Obchodného zákonníka právnu ochranu, tzn. pochybnosti správcu dane o pravdivosti údajov uvádzaných daňovým subjektom sú v zmysle zásady obsiahnuté v ust. § 3 ods. 6 Daňového poriadku oprávnené.

65. Na základe uvedeného kasačný súd dospel k záveru, že námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti sú neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia, pretože krajský súd sa v rozhodnutí riadne so všetkými vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorej by zostalo na kasačnom súde.

66. Kasačný súd vzhľadom na uvedené skutočnosti je rovnako toho názoru ako správny súd, že pokiaľ si žalobca uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty pri deklarovaných dodávkach stavebných prác od vyššie označeného dodávateľa v mesiaci január 2014, bol povinný preukázať skutočnú realizáciu dodávok týchto prác spoločnosťou GENETRIX s.r.o., resp. dodávateľmi, ktorých bolo potrebné označiť. Tieto okolnosti musí preukazovať žalobca, ktorý si uplatnil nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty a musí preukázať dôvodnosť tohto uplatnenia a realnosť deklarovaných dodávok stavebných prác zo strany spoločnosti GENETRIX s.r.o., resp. jej dodávateľov. V danom prípade vykonané dôkazy vykonaných deklarovaných stavebných prác spol. GENETRIX s.r.o. nepreukazujú a taktiež nebol označený žiadny iný subjekt, ktorý by ako dodávateľ tejto spoločnosti stavebné práce vykonal.

67. Preverovaním žalobcom tvrdených obchodných transakcií v mesiaci január 2014 na základe ním predložených dokladov správca dane zistil a konštatoval, že deklarované obchodné transakcie (dodávka stavebných prác) sa neuskutočnili tak, ako je to uvedené žalobcom na predložených faktúrach, nakoľko v priebehu daňovej kontroly ani vyrubovacieho konania žalobca okrem vyššie uvedených dokladov (faktúry za zdaňovacie obdobie január 2014, krycích listov čerpania, rekapitulácie čerpania a súpisov vykonaných prác, uvedenia mena osoby, ktorá súpisy vyhotovila), žiadnym spôsobom nepreukázal uskutočnenie zdaniteľných plnení zo strany deklarovaného dodávateľa (resp. jeho dodávateľa) ako základnej podmienky pre uplatnenie nároku na odpočítanie dane.

68. Záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný ustálil zodpovedá zásade logického myslenia a správneho uváženia, je v súlade s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobcom predloženými daňovými dokladmi predovšetkým vo svetle kontrolných zistení v rámci konkrétneho obchodného kontraktu, absentuje bez pochybností preukázané dodanie uvedeným dodávateľom, čo oprávnene vzbudzuje dosiaľ neodstránené pochybnosti o uskutočnení deklarovaného zdaniteľného plnenia, na základe ktorého si žalobca uplatnil právo na odpočet DPH. Preto ak krajský súd v napadnutom rozsudku po preskúmaní predmetnej veci dospel k rovnakému právnomu názoru ako žalovaný, teda o nepreukázaní reálneho uskutočnenia služby dodávateľom uvedených na faktúre, nedošlo tým k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci správnym súdom. Vzhľadom k uvedenému kasačný súd konštatuje, že k namietanému neprimeranému zaťaženiu sťažovateľa dôkazným bremenom zo strany krajského súdu ako i daňových orgánov nedošlo.

69. Pokiaľ sťažovateľ poukazoval aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR ako napr. 10 Sžf/10/2012 a 3 Sžf/1/2010 ako aj na rozhodnutie C 354/03, C 355/03 a C 484/03, nie je možné konštatovať, že by sa najvyšší súd odklonil od uvedených rozhodnutí najvyššieho súdu, nakoľko napadnutý rozsudok krajského súdu nie je v rozpore s rozhodnutiami uvedenými v kasačnej sťažnosti sťažovateľa. Závery uvedené v rozhodnutiach vychádzali z iných skutkových zistení, týkali sa iných subjektov a nie je ich možné aplikovať na daný príklad. Skutočnosť, že sa sťažovateľ nestotožnil s právnym názorom správneho súdu, nemožno považovať za nesprávne posúdenie veci.

70. K námietke rozloženia dôkazného bremena sa kasačný súd viackrát vyjadril vo svojej rozhodovacej činnosti. Sťažovateľ poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Sžf/1/2010 jednak v

žalobe a aj v kasačnej sťažnosti, pričom v tejto súvislosti sa senát kasačného súdu prikláňa k neskoršej rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu, konkrétne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8 Sžf/6-7/2014 z 26.03.2015, ktorý sa opiera aj rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu, z ktorého vyplýva, že: „splnenie podmienok na uplatnenie práva na odpočítanie dane preukazuje platiteľ, pričom splnenie uvedených podmienok nespočíva len v ich formálnej deklarácii, predložených dokladoch s predpísaným obsahom. Doklady musia mať povahu faktu, musia byť vystavené na materiálnom podklade, ako právna skutočnosť aj preukázané. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 2 Sžf/4/2009 z 23.06.2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS/78/2011-17 z 23.02.2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že : dôkazné bremeno je na daňovom subjekte (§ 29 ods. 8 v spojení s § 49 ods. 2, § 51 Zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH). Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu, ktorý disponuje svojim právom uplatniť zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania DPH), a ktorý si aj tento nárok uplatnil, preto je jeho povinnosťou, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňových subjektov. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet DPH uznaný ako oprávnený.“

71. Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je podľa názoru kasačného súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci, zákonne vykonaným a hodnoteným dokazovaním, preto nebolo porušené ani právo žalobcu na spravodlivý proces.

72. Z vyššie uvedených dôvodov a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že námietky uvedené v žalobe neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia. Postup žalovaného ako aj preskúmané rozhodnutie boli v súlade so zákonom, keď žalovaný konštatoval nesplnenie podmienok s poukazom na § 49 ods. 1 a 2 písm. a) Zákona o DPH v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) Zákona o DPH a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 ods. 1 SSP zamietol.

73. O náhrade trov konania Najvyšší súd SR rozhodol tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal podľa § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP.

74. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.